

ligheden kommer til det Resultat, at det vil være rigtigst, at Staten overtager Indkvarteringen — hvilken Løse, som sagt, fuldt ud tiltræder —, vil der aldeles Intet være i veien for, at Staten overtager de Kaserner, som blive opførte rundt om i de forskjellige Byer. De Herrer maa nemlig vide — jeg kjender Lidt til disse Forhold —, at der rundt om i de Kommuner, hvor der opføres den Slags Anstalter og Bygninger, bliver ført et saa nøgagtigt detailleret Regnskab, at man næsten veed, hvad hver Stue har kostet at opføre. Hvis det altsaa skulde lykkes at gennemføre den Løse at lade disse Bygninger gaa over til Staten, da veed man paa en Dre nær, hvad hver Bygning har kostet; de ville altsaa kunne overtages til en bestemt Pris. Man kan jo, hvis man vil, ogsaa i Loven tilføje den Klausul, at dersom den Slags Bygninger engang skulde gaa over til Staten, skulde de overtages paa den og den Maade, til den og den Vurderingssum. Den ærede sidste Løser mente, at det var saa stor en Fordel, at Kommunerne faae disse Bygninger og kun skulde betale Rente og Udtag til Staten; men det maa erindres, at foruden den Del, som Staten giver til Indkvartering, er det efter den nuværende Lovgivning bestemt, at Kommunen selv skal udrede en vis Del af de Omkostninger, som gaa til Indkvartering, jeg husker ikke nøgagtig, men jeg tror, det oprindelige beløb sig til $1\frac{3}{4}$ Stilling og af, hvad der gaar derudover, tager Staten først det Halve og senere $\frac{3}{4}$ — jeg husker det ikke saa nøgagtig, men Kommunen maa udrede en Del deraf. Hvis Indkvarteringen nu gik over til ligefrem at blive en Stats Sag, saa maatte naturligvis alt dette falde bort, thi saa maatte Staten overtage Indkvarteringen, og Kommunen maatte være fri for at yde nogen som helst Udgift dertil. Jeg beklager, at jeg ikke har faaet de Oplysninger fra Hjemmet, som jeg har forlangt, men saavidt det staaer for mig — jeg siger det med al mulig Reservation — ere de Udgifter, som Dødsen aarlig udreder til Indkvarteringen, omtrent 20,000 Kr., saa det vil ses, at det egentlig ikke er saa grumme Lidt. Jeg tror, at der ikke vil være det Allersjæreste i veien for, at man gaar frem ad den Bane, som Ministeren har angivet, at man skal fast, at disse 3 Byer blive Garnisonsbyer, og at Staten laaner dem de dertil fornødne Midler, thi skulde man komme ind paa den Vej, som er antydet af den ærede Løser (N. Rasmussen), saa forhindres dette aldeles ikke derved. Naar det ærede Medlem i Begyndelsen af sit Foredrag anede over, at ikke alle Garnisonsbyer ere slaaede fast, maa jeg sige, at jeg godt ser, hvorfra dette hidrører. Det hidrører fra, at de Forhandlinger, der ere førte med de forskjellige Byer, ikke ere tilendebragte; der er ikke blevet truffet Overenskomster med dem, saaledes som med de tre i Lovforslaget omhandlede, og de andre

ville altsaa først kunne gøres til Garnisonsstæder, saasnart disse Forhold ere ordnede. Under enhver Omstændighed maa jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa en Ting, og det er, at de Kaserner, som blive opførte i Byerne, kun ere tilstrækkelige til den Styrke, som ligger inde til Dølse, og at derfor Underofficerer og Officerer o. s. v. ikke ere kasernerede. Dersom Staten skal udføre Indkvarteringen, ville Bygningerne blive langt større, end de ville blive paa den Maade, man nu tænker at gaa frem. Jeg skal derfor anbefale, at Lovforslaget, som det foreligger, fremmes, allensfalds efter en yderligere Forhandling med den ærede Minister og muligvis med en Udtalelse af den Løse, som er yttret af den sidste ærede Løser, som havde Ordet.

Krigsministeren (N. v. n.): Med Hensyn til den Bemærkning, der blev gjort af den ærede 1ste Landsthingsmand for 6te Kreds (Magius) angaaende Betingelserne for Laanene, saaledes som disse ere ansøret i Lovforslagets § 2, skal jeg bemærke, at Betingelserne ikke ere saaledes, som han antog, at der skal betales 5 pCt. af det oprindelige Beløb, hvoraf saa de 4 pCt. er Rente og det Dørlige Udtag, men der skal betales 4 pCt. Rente af, hvad der hvert Dieblit resterer af Summen, og derimod stadig kun 1 pCt. af den oprindelige Sum som Afbetaling, hvorved altsaa Laanet først vil blive tilbagebetalt om 100 Aar, medens det paa den Maade, som var forudsat af den ærede Landsthingsmand, vilde være betalt efter omtrent 50 Aar, jeg husker ikke ret, om det er Lidt mere eller mindre. Det er altsaa lempeligere Betingelser, der ere fastsatte i Lovforslaget, end de, det ærede Medlem forudsatte, men paa den anden Side kan jeg ikke anse dem for at være for lempelige, idet Staten jo dog i saadanne Forhold har Pengene udfatte mod fuld Sikkerhed og til 4 pCt. Rente, hvilket er lige saa meget, som Staten faar paa andre Maader.

Med Hensyn til, hvad der blev bemærket af den ærede 1ste Landsthingsmand for 9de Kreds (N. Rasmussen), kan jeg fatte mig i stor Korthed, idet det, jeg havde at bemærke, saa godt som allerede er sagt af den efterfølgende Løser, nemlig den ærede 4de Landsthingsmand for 6te Kreds (W. Petersen). At det i og for sig er en rigtig Løse, at Staten selv sørger for Kaserneringsforholdene, ligesom den gjør det her i Kjøbenhavn, skal jeg ikke benegte, men jeg tror paa den anden Side, at hvis det, den ærede Landsthingsmand ønsker, skal opfyldes, nemlig at Soldaterne saa snart som muligt skulde kaserneres paa en fyldestgørende Maade, vil man næppe kunne gaa den Vej nu. Det maa jo erindres, saaledes som det ogsaa blev ansøret af den ærede sidste Løser, at Lovgivningen saa for en Del maatte forandres, idet Kommunerne Forpligtelse maatte afløses, og der kunde desuden vist næppe ses bort fra, eller